

כינוס לצדיקים

זה כבר כשמונה שנים שעולם התורה מטלטל בסערה נוראה ואיומה, כאשר אנשי השלטון ושות' גמרו אומר להניף חרב אובדן וכליה על היכלי התורה והישיבות הקדו', היל"ת, והגדילו לעשות כאשר העמידו ציידים לפתות בפה-רך ולהפיל חללים מבית ד', והעמידו מכסות ויעדים לסחור בנשמות בחורי ישראל, רח"ל, ע"י גזירת הגיוס הנוראה.

לפני ארבע שנים, בחודש טבת תשע"ו, כינס רבן של ישראל מרנא בעל הדרכי שמואל זיע"א את רבותינו מרנן ורבנן גדולי התורה והיראה שליט"א לכינוס חירום וזעקה "להקהל ולעמוד על נפשנו", לעמוד בפרץ ולעורר הלבבות כנגד הגזירה הנוראה המזעזעת כל לב ונפש. בכינוס זה נתכנסו ובאו כמאה וחמישים רבנים אשר התאספו במוצ"ש פרשת ויגש באולמי תמיר בירושלים.

כזכור במרכז הכינוס האדיר נשמעו דברי מחאה וזעקה מרבותינו, רבן של ישראל מרן רה"י הדרכי שמואל זיע"א, ולהבחל"ח רבינו מרן הגאב"ד שליט"א, ראש ישיבת פוניבז' מרן הגר"ש מרקוביץ שליט"א, דברי כאב קינה ונהי נשמעו מפי המשפיע הגאון הצדיק רבינו חזקיהו אלכסנדר סענדר יצחק (בן יהודית) ארלנגער שליט"א לרפו"ש.

שלשה ימים לאח"מ, מוצאי עשרה בטבת, נענו רבבות אלפי בני ישראל לקול קריאתו של רבינו הגדול זיע"א שיצא בקול קורא: "חובה על כל אחד ואחד ללא יוצא מן הכלל להשתתף בעצרת הגדולה" (דברי כאש, אג' קע). גם בעצרת זו השמיע רבינו הגדול הדרכי שמואל זיע"א דברי מחאה וכאב, כשעמו נושאים דברים, גאון ישראל מרן הגר"י קלמנוביץ שליט"א, גאב"ד ירושלים מרן הגר"ט וייס שליט"א, ראב"ד ירושלים מרן הגר"מ שטרנבוך שליט"א, מרן הגה"צ ר"מ שכטר שליט"א, והגאון הגדול רבי דוד מינצר שליט"א.

המשאות במלואם פורסמו בשעתו במוסף מיוחד ע"י ביטאון עולם התורה - הפלס. במאמר הפתיחה נכתב: "הצד השווה שבהם, זעקת הכאב היוצאת מעולמה של תורה נגד המזימה המרושעת של אספקת "יעדי גיוס" למולך החילוני, זאת כחלק מן המגמה המוצהרת השזורה בכל הפרוגרמה הממשלתית המוצהרת אשר מבקשת "לחולל שינוי חברתי" בקרב הציבור החרדי."

בהמשך מתמקד המאמר על ההעלם המכוון בעיתונות המפלגתית של דברי הזעקה והכאב "אי אפשר להתעלם מדעתם דעת תורה של גדולי ישראל שליט"א, אשר מזה מספר שבועות מביעים חרדתם העמוקה בענין זה, כי מי רואה אותם יוצאים ואינו יוצא אחריהם. על אחת כמה וכמה שתהיה זו אך חוצפה וטפשות גם יחד, לנסות ולהשתיק את קולם ולהתעלם מזכותם וחובתם להביע דעת תורתם בשאלה חמורה הנוגעת לתשתית המשך קיומו של עולם התורה וציבור היראים."

דבריו של רבינו שליט"א שנאמרו בכינוס זה עוררו בשעתו הדים נרחבים, וכעדות גדולי תלמידי רבינו מרן הדרכי שמואל זיע"א שהירבה לקלס את דבריו הבהירים: "הוא אומר בדיוק את מה שצריך לומר."

ישיבות ורבנים, וגם אני הייתי שם. גם אז בזמנו עמד על הפרק נושא של גיוס בני ישיבות (ביוזמת ברק). אחד אז ניגש שם אל השולחן, ואמר: 'אם היו מוותרים כך וכך - היו מרוויחים כך וכך'; וכך אמר כמה דברים. מרן הרב אלישיב דפק אז על השולחן ואמר: 'אין בטענה זו ממש - הם רוצים לעקור את הכל, 'אויסרייסן', רוצים להרוס את הכל, לא יעזור שום הסכם!'

מי שחושב שיש הסכם שבו הוא מרוויח משהו מזה שהוא מקריב את המכסות האלה - צריך לדעת ששום דבר לא יציל! כי המטרה שלהם זה להגיע להכל. ואם לא ילך באופן זה אז ישנו את החוק, ויהיה אחרת. זה מה שקרה כבר ששינוי את הכל וחקקו את חוק שיוון בנטל. זהו זה לא יעזור כלום.

במקום תקופת הסתגלות - עלינו לעשות תקופת היזוק וחישוב

ראשית כל צריך להבין את הענין הזה צריך להבין שהמצב הזה הוא החורבן הגמור. יש רק עצה אחת: כמו שהחזו"א אמר לבן גוריון שהיה אצלו בשעתו: אתה רוצה לגייס? האם יש לך מספיק רובים! דהיינו אתה צריך להרוג את כולם קודם, זו היתה משמעות הדברים.

העצה היחידה היא שאנחנו הולכים לבית סוהר, ולא מענין אותנו שום דבר. לא צריך לדבר אתם בכלל. אנו הולכים לבית סוהר בלי לחשוב כל מיני טענות כמו: 'מי אומר שהבחורים יעמדו בזה?!' 'ובנוגע לבנות - מי אומר שהן תעמודנה בזה?!' החזו"א כבר אמר בזמן גיוס בנות שעל הבנות ללכת לכלא.

יש לציין שלאחרונה בצבצה נקודם אור; המציאות בשנתיים האחרונות הוכיחה, כי היו כמה שנכנסו לבית הכלא ועמדו חזק, קיימו בעצמם "עז כנמר לעשות רצון אביך שבשמיים", ולא ויתרו. אז רואים שיש לנו בני ישיבות איתנים; הישיבות הוציאו ב"ה בחורים טובים מאד, מוצלחים, והם יעמדו בניסיון. היה אחד שהיה לי קשר עמו, שמו אברהם, שהוא היה חודש שלם בכלא שש, אך לא רצה בשום אופן להיות במסדרים, ועשה לשם כך שביתת רעב במשך חמישה ימים עד ששחררו אותו מהחובה להיות נוכח במסדרים בזמן שהותו בכלא. "אני באתי לפה ללמוד", הוא אמר להם. באמת בעיני יפלא: מי גדל לי את אלה, ואני גולה וסורה; איך יצאו כאלה בחורים? אך הנה יש כאלו!! וצריך לחזק את זה.

זו העצה היחידה: ללכת עד הסוף, ולהרעיש עולמות בארץ ובחו"ל, זה הדבר היחיד שיכול לעזור. ולא להתפעל מהלעג של החילונים וכל זה. ובעיקר צריך לחזק את ההורים. כשלוקחים בחור לכלא, באופן

היה צריך לכתוב 'הישכם שומרים את התורה' וכדו', מדוע מוזכר כאן 'אוהבים את ד', אשר בשום מקום אחר אינו מופיע כך?! ועונה החת"ס, כי מדובר על כזה מצב שיהיו כאלה נסיונות, שבשביל להתגבר עליהם יצטרכו **אהבת ד'**; אפי' אמונה לא תספיק, אלא יצטרכו אהבת ד' כדי לעמוד בנסיונות הללו, אחרת - לא יוכלו להתגבר עליהם, ולכן נכתב הישכם 'אוהבים' את ד'.

החת"ס מביא בענין זה דוגמא ואנו נביא דוגמא אחרת, דומה לזה: מעשה בזוג שהיה להם בן שנולד להם אחרי הרבה שנים. הזוג הזה היו עניים ומסכנים, והנה יום אחד בא בן אדם ואומר להם: 'אני אתן לכם כמה מליוני דולרים - ואתם תביאו לי את הבן הזה'. הבעל אומר לאשה: 'אין לנו ברירה. נו, יהיה עוד בנים...' אך האשה אמרה: 'אתה צודק - אבל אני לא יכולה, אני לא יכולה להיפרד מהילד!...' כאלה נסיונות יהיו שרק מי שאוהב את הקב"ה - הוא יכול לעמוד בניסיון. יהיו כל מיני פיתויים, ויצטרכו אהבת ד' כדי לעמוד בהם.

לא תיתכן עבודת ד' בתוככי החילוניות; אין כל תועלת ב'זה תמורת זה'

הם בודאי יקימו גדודי צבא שילמדו שם כל היום, יבואו לשם מגידי שיעורים, ילמדו שם אפי' מוסר, הכל... כתוב בפרשת וארא שפרעה קרא למשה ואמר לו: 'לכו זבחו לאלוקיכם בארץ' - פרעה אמר למשה: 'אתם רוצים לזבוח לאלוקיכם בגלל האמונה שלכם? בסדר, אני מסכים, אבל שיהיה עוד בתוך ארץ מצרים'. שואל "הבית הלוי", אם פרעה הסכים שיעבדו את ד' במצרים, מה אכפת לו שילכו לעשות זאת במקום אחר?! נניח שהנשים יישארו במצרים, ואז עמ"י יצטרכו לחזור. ואם הוא חושש, אז ממ"נ, מדוע בארץ מצרים הוא כן הסכים? משיב "הבית הלוי", כי פרעה ידע שאם יעבדו את ד' במצריים - לא יצא מכך כלום, הם לא יתחזקו מזה באמונה ולא יצא מכך מאומה, הכל ילך לריק. ומנגד משה רבינו אמר: אנחנו צריכים לצאת מכאן החוצה, לעבוד את ד' מחוץ לכאן.

כל מה שיעשו בצבא כדי לשמר אותנו חרדי, כל הרמאויות האלה - מהכל לא יצא שום דבר. גם אם יגידו שמסדרים כביכול מסגרת כזאת - הכל יהיה קלות ראש וכפירה, ושום הסכם לא יעזור לזה, כי זו המטרה שלהם. חושבים שאם יש מכסות זה יביא משהו של תועלת, אך לא היא!!! הם לא צריכים את הבחורים מהפירפריות - הם רוצים להרוס הישיבות הגדולות החשובות. ולא יעזור שום הסכם כי זו המטרה שלהם!

פעם נכחתי באסיפה שהשתתפו בה מרן הגר"ש אלישיב זכרונו לברכה, ויבדל"ח הגאון רא"י שטיינמן (שליט"א), וכ"ק האדמו"ר מגור שליט"א. היו שם כמה ראשי

המשך בעמ' 9

במלאות שנה להקמת קרן "לקדש שם שמים" שע"י ועד יידי ישיבת "כנסת יצחק" חדרה, בבית מדרן גאב"ד ירושלים הגר"ט וייס שליט"א, בהשתתפות מרן ורבנן גדולי ישראל שליט"א

רבינו מרן הגאב"ד שליט"א: "ויגזול את החנית מיד המצרי"

במשנת הרועים

בהספדו של רבינו שליט"א עם מלאות השנה להסתלקותו של רבינו מרנא הדרכי שמואל זיע"א בביהמ"ד

תלמידי ישיבת פוניבז' 'צעירים' בבני ברק סיפר רבינו שליט"א כי לפני למעלה מעשור, בעת התכנסותה של 'ועדת טל' שלח מרן רבינו הגר"ש אלישיב זיע"א לרבינו שליט"א את ספר דיוני הוועדה אותה קיבל מא' מחברי הוועדה שם, בו מופיע כל המשא ומתן שהתנהל בוועדה זו. מרן זיע"א ביקש מרבינו שליט"א לעבור על כל הנאמר שם, ולהגיש לפני מרן זיע"א את מסקנותיו מהדברים העולים שם.

"לא היתה לי הרבה ברירה" סיפר רבינו שליט"א, ועברתי על כל הדיונים שלהם.

גם שם עולה התמונה המזעזעת, שיושבים 'טובי המוחות' מטעם השלטון, במטרה ברורה ומוצהרת איך לבולל ולעקור מתוכנו את עולם התורה. לא איכפת להם שנישאר עם כובעים וחליפות, אבל על התוכן והאיכות הם מטכסים תחבולות איך לחסל מבתוכו.

בהקשר לזה, הם מדברים ברורות כי שום דבר לא יצליח להם בכפיה, והדרך היחידה שלהם הוא אך ורק בשני מישורים, האחד הוא מאסרים, והשני הוא על ידי התקציבים והכספים שעל ידי כך יצליחו לכופף, חלילה, את עולם התורה לתכתיביהם.

בס"ד, כפי שמרבה רבינו שליט"א לציין בעת האחרונה, האיום של מאסרים הוכח כלא רלוונטי, אינו מאיים על אלפי בני העליה שאינם משתפים פעולה עם גזירות השמד ואינם מתייצבים בלשכות הגיוס, ועל צבאם עשרות עשרות בחורים ואברכים גיבורי חייל אבירי כח בני עליה, שהלכו בעוז ובגאון, בראש מורם, אל תוככי בור השביה, אל בית הכלא, ללא חת ומורא, והכריזו בקול גדול: ד' הוא האלוקים אין עוד! שום דבר לא יזיז אותנו מעמדתנו, ולא יעזור לכם שום תחבולות ואיומי מעצרים כאלו ואחרים.

עם זאת, האחיזה האחרונה שנותרה להם לשלטון הכפירה, הוא על ידי איום התקציבים, שגם זה כבר הוכח לעין כל, בהוראתו הברורה של רבינו מרנא הדרכי שמואל זיע"א שבזמנים קשים כאלו שהכל רואים מטרתם ומגמתם אזי אין מנוס אלא להתנתק מהם ומהמונם לגמרי, ועשרות המוסדות עטה"ק שקמו בכל חלקי ארה"ק מעידים יותר מכל, כי זאת התורה לא תשתכח מפי זרעו ולא תהא מוחלפת!

וכנחשיו לפני המחנה, מעשה העוז וגבורה של ראש ישיבות "כנסת יצחק", מרן הגאון רבי יהושע ארנברג שליט"א, בהיותו החלוץ לפני המחנה לעמוד קבל עם ועולם ולהכריז בקול גדול, אנו בדידן, ואין לנו עמכם כלום. ואין שום ספק שבזכות האמירה הברורה הזו שנשמעה קבל עם ועולם לפני זה למעלה משנה, הוא זה שהסיר מהם את האיום שנשמע מפיהם ומפי כתבם שוב ושוב, להפסיק לתקצב ישיבות שבה רובם אינם מתייצבים, ושאר איומי סרק כיוצא באלו, אשר במעשהם של ישיבת חדרה הוסר לעין כל כל העוקץ מאיומי סרק אלו. אנו מכריזים בקול גדול: ד' הוא האלוקים! ואין לנו חלק ונחלה עמכם.

אין צורך לומר לכולם שהשלטון עובד בכל הכוח לחסל את התורה וכדי להגיע למטרתם הם משתמשים בשני דרכים: הדרך האחת היא באמצעות האיום שמי שלא יתגייס לצבא ייענש בבית סוהר ובעוד כל מיני עונשים, ובלשונם 'סנקציות

פליליות'. הדרך השניה היא האיום בחיסול המקורות התקציביים, ועל ידי איום זה הם סבורים שהם יחזיקו את המוסדות בידיהם ויאלצו את החרדים להיכנע לדרישותיהם. - אלו שני הדרכים שהם משתמשים בהם וזה כל הכוח שיש בידיהם. והנה אם אנחנו ננסה להוציא את הנשק מידי האויב, אז נרוקן אותם מנשקם ולא יצליחו בזממם.

ב"ה, בענין האימים בבית כלא ודומיהם, בהדרכת מרן רבי שמואל זיע"א עברו כבר מעל שבעים בחורים בין שערי הכלא, ויש מעל ארבעת אלפים בחורים שלא מתייצבים. שבעים הבחורים ויותר שישבו בכלא הראו והוכיחו לעין כל שאיננו מפחדים מהם כלל, הבחורים הלכו לכלא בעוז ובגאון, לעגו לשלטון, והם גאים בזה. אנשי השלטון עצמם החפצים לשנות את היהדות החרדית מבפנים כבר כתבו כל מיני מאמרים ואמרו בוועדות שונות למיניהם שהכלא אינו מרתיע את בחורי הישיבות. היו הפגנות שעצרו כמה עשרות בחורים, וכשפתחו את התיק שלהם ולמרות שהתברר שהם עריקים שוחררו, כי הם ראו שאין תועלת במעצרו. זה צד אחד של המלחמה, זה הנשק שלהם. בחלק הזה היה לנו סייעתא דשמיא שהחלשנו את כל האיום שלהם.

אבל יש עוד נשק נוסף דרכו הם נלחמים בנו: 'נשק הכסף', הם רוצים לחנוק את התקציבים כדי שעולם הישיבות לא יוכל להתקיים. בוא ונחזיק טובה להגאון הגדול רבי יהושע ארנברג שליט"א שהתנתק מהתקציבים, הוא הראשון, הנחשון בן עמינדב, ובכך הוא מראה לשלטון שהוא אינו מפחד מהם, אנחנו יכולים להסתדר בלעדכם, הנשק שלכם אינו פועל עלינו, גם אם תפסיקו את התקציבים אנחנו נמשיך בשלנו בעזר ד'. הפעולה שהגר"י ארנברג עשה, אינה משהו נקודתי לישיבת חדרה, אלא הוא דבר עקרוני בכל המאבק, בזה אנו אומרים לאנשי השלטון: הנשק שלכם לעקור את עולם התורה באמצעות הכסף לא יפעל, אנחנו נמשיך בשלנו.

חלילה וחס אם הצעד הזה יכשל, אז הדבר יהיה אסון לכולנו. אנשי השלטון ימשיכו בכל המהלכים שלהם והם יחשבו שעולם התורה בכיסם לנהוג איך שהם רוצים. הגר"י ארנברג הראה כאן לשלטון שאין להם שום סיכוי לנצח את עולם התורה. אם לא תהיה ברירה כולם יצטרפו למהלך הזה. על ידי שאנו מנטרלים את כלי הנשק שלהם, את נשק המאסר ואת נשק התקציבים ולא מפחדים מהם, הקב"ה יעזור שבזכות זאת תבוא הישועה וניצל מגזירות השלטון.

את דבריו סיים רבינו שליט"א: כשמסייעים לקרן שהוקמה, להעמיד את הישיבה על תילה, זה לא רק שמסייעים לישיבה אחת ולמוסד אחד, יש כאן מלחמה בחילונים ובאפיקורסים ועוקרי הדת, זה שלב חשוב במלחמה, ולכן חשוב כל כך להעמיד את הקרן הזו על תילה בכך נראה לכולם שהקב"ה איתנו, ולד' הישועה.

